

147. sz. Egyezmény

a kereskedelmi hajókra vonatkozó minimális előírásokról

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1976. október 13-án hatvankettedik ülészakára ült össze, és

Figyelembe véve tengerészek szerződtéséről (külföldi hajók) szóló 1958. évi Ajánlás és a szociális körülményekről és biztonságról (tengerészek) szóló 1958. évi Ajánlás rendelkezéseit, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a szabványoknak nem megfelelő, elsősorban a kényelmi zászló alatt bejegyzett hajókra vonatkozóan, - mely kérdés az ülészak ötödik napirendi pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1976. év október 29-én, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „A kereskedelmi hajózásról (minimális előírások) szóló 1976. évi Egyezmény” néven idézhető:

1. cikk

1. Jelen cikk eltérő rendelkezései kivételével a jelen Egyezmény minden olyan állami vagy magán tulajdonú tengeri hajóra vonatkozik, amely terhek vagy utasok kereskedelmi célú szállításával foglalkozik, vagy amelyet más kereskedelmi célra alkalmaznak.

2. Nemzeti törvények és rendelkezések határozzák meg, hogy egy hajó az Egyezmény szempontjából tengeri hajónak tekintendő-e.

3. A jelen Egyezmény vonatkozik a tengerjáró vontatóhajókra.

4. A jelen Egyezmény nem vonatkozik

- (a) azokra a hajókra, melyeket elsősorban a szél hajt, függetlenül attól, hogy el vannak-e látva kisegítő motorral;
- (b) halász- vagy bálnavadász vagy hasonló tevékenységű hajókra;
- (c) kishajókra és olyan vízijárművekre, mint pl. olajfűtőtornyok és fűró platformok, amikor azok nem vesznek részt a hajózásban. Minden országban az illetékes hatóság, a hajótulajdonosok és a tengerészek legrepresentatívabb szervezeteivel történt konzultációk után, döntse el, hogy a jelen albekezdés mely hajókra vonatkozik.

5. Jelen Egyezmény tartalma semmiképpen sem jelenti azt, hogy kiterjeszti a jelen Egyezmény mellékletében hivatkozott Egyezmények vagy azok rendelkezéseinek hatályát.

2. cikk

Minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam vállalja, hogy

- (a) a területén bejegyzett hajókra vonatkozóan olyan törvényeket vagy rendelkezéseket fogad el, melyek a következőkről gondoskodnak-

- (i) biztonsági szabványokról, ideértve a hatáskörökre, a munkaidőre, és a hajók személyzetének létszámára vonatkozó szabványokat is, az élet biztonságának a hajók fedélzetén történő biztosítása céljából;
- (ii) megfelelő társadalombiztosítási intézkedésekről; és
- (iii) a fedélzeti munkafeltételekről és életkörülményekről, amennyiben, a tagállam véleménye szerint, ezeket nem fedik le kollektív megállapodások vagy nem határozták az megilletékes bíróságok az érintett hajótulajdonosokra és tengerészekre egyaránt kötelező módon;

és megbizonyosodik arról, hogy az ilyen törvények és rendelkezések alapvetően megfelelnek a jelen Egyezmény mellékletében hivatkozott Egyezményeknek vagy azok cikkeinek, amennyiben a tagállam más módon nincs kötelezve ezen Egyezmények végrehajtására.

- (b) hatékony bíraskodást vagy ellenőrzést gyakorol a területén bejegyzett hajók felett-
 - (i) a nemzeti törvények vagy rendelkezések szerint meghatározott biztonsági szabványok, ideértve a hatáskörökre, a munkaidőre, és a hajók személyzetének létszámára vonatkozó szabványokat is, vonatkozásában;
 - (ii) a nemzeti törvények vagy rendelkezések szerint meghatározott társadalombiztosítási intézkedések vonatkozásában;
 - (iii) a nemzeti törvények vagy rendelkezések szerint meghatározott fedélzeti munkafeltételek és életkörülmények vonatkozásában, amennyiben, a tagállam véleménye szerint, ezeket nem fedik le kollektív megállapodások vagy nem határozták az megilletékes bíróságok az érintett hajótulajdonosokra és tengerészekre egyaránt kötelező módon;
- (c) gondoskodik arról, amennyiben nem rendelkezik hatékony törvénykezéssel, hogy a fedélzeti munkafeltételek és életkörülmények ellenőrzésére szolgáló intézkedések vonatkozásában megállapodások jöjjenek létre a hajótulajdonosok vagy szervezeteik és a tengerészek szervezetei között, az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről szóló 1948. évi Egyezmény és a szervezkedés és a kollektív tárgyalás jogáról szóló 1949. évi Egyezmény lényegi rendelkezéseivel összhangban;
- (d) biztosítja azt, hogy
 - (i) megfelelő, az illetékes hatóságok teljes körű felügyelete alá eső eljárások legyenek a tengerészek szerződtetésére és az ezzel kapcsolatban felmerülő panaszok kivizsgálására a területén bejegyzett hajók tekintetében. Ezek az eljárások, ahol helyénvaló, a hatóságok valamint a hajótulajdonosok és a tengerészek képviselői szervezeteivel történt konzultációk után jöjjenek létre;
 - (ii) megfelelő, az illetékes hatóságok teljes körű felügyelete alá eső eljárások legyenek a saját nemzetiségű tengerészeknek saját területén, egy idegen országban bejegyzett hajóra történő szerződtetésével kapcsolatos bármely panasz kivizsgálására, lehetőleg a szerződtetéssel egyidejűleg, továbbá, hogy ezekről a panaszokról, valamint az idegen nemzetiségű tengerészeknek saját területén, egy idegen országban bejegyzett hajóra történő szerződtetésével kapcsolatos bármely panasz kivizsgálására, lehetőleg a szerződtetéssel egyidejűleg, illetékes hatósága azonnal a tájékoztatja annak az országnak illetékes hatóságát, ahol a hajó be van jegyezve, és másolatban tájékoztatja a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatóját. Ezek az eljárások, ahol helyénvaló, a hatóságok valamint a

hajótulajdonosok és a tengerészek képviseleti szervezeteivel történt konzultációk után jöjjenek létre;

- (e) biztosítja azt, hogy a területén bejegyzett hajókon alkalmazott tengerészek megfelelő képesítéssel rendelkezzenek, vagy megfelelően ki legyenek képezve azokra a feladatokra, melyekre szerződötték őket, hogy ezek során megfelelően figyelembe vették a szakképzéséről (tengerészek) szóló 1970. évi Ajánlást;
- (f) meggyőződik arról, ellenőrzéssel vagy más megfelelő módon, hogy a területén bejegyzett hajók megfelelnek a vonatkozó, általa ratifikált hatályos nemzetközi munkaügyi Egyezmények, a jelen cikk (a) albekezdése szerinti törvényeknek és rendelkezéseknek és, ahol azt a nemzeti jog lehetővé teszi, az alkalmazható kollektív megállapodásoknak;
- (g) hivatalos vizsgálatot tart bármely olyan súlyos tengeri baleset esetében, amelyben területén bejegyzett hajók érintettek, különösen azokban az esetekben, amelyek sebesüléssel és/vagy halálesettel járnak, az ilyen vizsgálat végleges jegyzőkönyvét szokásosan nyilvánosságra kell hozni.

3. cikk

Minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam, amennyiben arra lehetősége van, köteles állampolgárait tájékoztatni azokról a lehetséges problémákról, melyek egy olyan hajóra történő szerződés során merülhetnek fel, mely hajó egy, az Egyezményt nem ratifikáló állam területén van bejegyezve, mindaddig, ameddig meg nem győződik arról, hogy olyan szabványokat alkalmaznak, melyek megfelelnek a jelen Egyezmény által megállapított szabványoknak. A ratifikáló tagállam erre irányuló intézkedései nem lehetnek ellentmondásban a munkaerő szabad áramlására vonatkozó azon nemzetközi szerződések alapelveivel, melyeknek a két érintett állam részese.

4. cikk

1. Ha a jelen Egyezményt ratifikáló valamely tagállam, amely kikötőjében egy hajó normál feladatai teljesítése során vagy működőképességi okokból megáll, és amely arra vonatkozó panaszt kap vagy bizonyítékot szerez, hogy a hajó nem teljesíti az Egyezmény előírásait miután az hatályba lépett, jelentést készíthet azon ország kormánya részére, amelyben a hajót bejegyezték. A jelentés egy példányát a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet főigazgatója részére el kell küldeni. A tagállamnak lehetősége van a hajó fedélzetén a biztonságra és egészségre egyértelműen kockázatot jelentő körülmények orvoslásához szükséges intézkedésekre.

2. Ilyen intézkedések végrehajtása során a tagállam haladéktalanul értesítse azon ország legközelebbi tengerészeti, konzuli vagy diplomáciai képviselőjét, amely ország zászlaja alatt a hajót bejegyezték és a képviselő lehetőleg legyen jelen a vizsgálatnál. Az intézkedések ésszerűtlen módon ne akadályozzák vagy ne késleltessék a hajót.

3. A jelen cikk szempontjából a „panasz” olyan információt jelent, amelyet a személyzet egy tagja, szakmai testület, szervezet, szakszervezet, vagy általánosságban bármely, a hajó biztonságában, ideértve a személyzet biztonsági és egészségügyi kockázatait is, érdekelt személy terjeszt be.

5. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikálhatják azok a tagállamok, amelyek
- (a) részesei az élet biztonságáról a tengeren szóló 1960. évi Nemzetközi Egyezménynek, vagy az élet biztonságáról a tengeren szóló 1974. évi Nemzetközi Egyezménynek, vagy bármely, ezeket későbbiekben módosító Egyezménynek; és
 - (b) részesei a teherhajózásról szóló 1966. évi Nemzetközi Egyezménynek, vagy bármely, ezt későbbiekben módosító Egyezménynek; és
 - (c) részesei a tengeri összeütközések megelőzéséről szóló 1960. évi Szabályzatnak, vagy a tengeri összeütközések megelőzéséről szóló Nemzetközi Szabályzatról szóló 1972. évi Egyezménynek, vagy bármely, ezeket későbbiekben módosító nemzetközi normának, vagy alkalmazzák ezek rendelkezéseit.

2. A jelen Egyezményt továbbiakban ratifikálhatja bármely tagállam, amely ratifikáláskor vállalja, hogy teljesíti azokat a követelményeket, melyeket a jelen cikk 1. bekezdése a ratifikáció feltételül határoz meg és amelyeket még nem teljesített.

3. A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

6. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor legalább tíz olyan ország ratifikációját nyilvántartásba vették, melyek együttesen a világ bruttó hajózási regisztertonnájának legalább 25 százalékával rendelkeznek.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam ratifikációját nyilvántartásba vették.

7. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tíz éves időszak lejártá után egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tíz éves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

8. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikálás illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. Amint a fenti 6. cikk 2. bekezdése szerinti feltételek teljesültek, a főigazgató felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatályba lépésének időpontjára.

9. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke szerint valamennyi részletükben nyilvántartásba vétel céljából megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának.

10. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

11. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 7. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatályba lépésekor lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

12. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.

FÜGGELÉK

A foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 1973. évi Egyezmény (138. sz.), vagy
a foglalkoztatás alsó korhatáráról (tengerészet) szóló 1936. évi (módosított) Egyezmény (58. sz.), vagy
a foglalkoztatás alsó korhatáráról (tengerészet) szóló 1920. évi Egyezmény (7. sz.);
a hajótulajdonos felelősségéről (beteg és sérült tengerészek) szóló 1936. évi Egyezményről (55. sz.), vagy
a betegbiztosításról (tengerészet) szóló 1936. évi (56. sz.), vagy
az orvosi ellátásról és a betegség esetén járó juttatásokról szóló 1969. évi Egyezmény (130. sz.);
az orvosi vizsgálatról (tengerészek) szóló 1946. évi Egyezmény (73. sz.);
a balesetek megelőzéséről (tengerészek) szóló 1970. évi Egyezmény (134. sz.) (4. és 7. cikkek);
a személyzet elhelyezéséről szóló 1949. évi (módosított) Egyezmény (92. sz.);
az élelmezésről és étkeztetésről (hajók személyzete) szóló 1946. évi (68. sz.) Egyezmény (5. cikk);
a tisztek szakmai bizonyítványáról szóló 1936. évi Egyezmény (53. sz.) (3. és 4. cikkek);¹
a tengerészek szerződésének pontjairól szóló 1926. évi Egyezmény (22. sz.);
a tengerészek repatriálásáról szóló 1926. évi Egyezmény (23. sz.);
az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről szóló Egyezmény (87. sz.);
a szervezkedés és kollektív tárgyalás jogáról szóló Egyezmény (98. sz.)

¹ Ahol a bevett állami engedélyezési rendszert vagy tanúsítványi struktúrát megkérdőjeleznék a tisztek szakmai bizonyítványáról szóló 1936. évi Egyezmény megfelelő előírásainak szigorú követéséből fakadó problémák, az alapvető azonosság elvét kell alkalmazni annak érdekében, hogy ne legyen konfliktus az adott államnak a tanúsítványokra vonatkozó bevett eljárásaival.

